

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt EMA 2015. gada 25. novembra lēmumu, kas prasītājām tika paziņots 2015. gada 3. decembrī, piešķirt trešajai personai piekļuvi informācijai par veterinārajām zālēm saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (OV L 145, 43. lpp.), ciktāl šis lēmums attiecas uz komerciāli konfidenciālu informāciju, ar kuras izpaušanu tiks pārkāptas prasītāju tiesības, un ciktāl šāds lēmums ir aizliegts ar ES tiesībām;
- piespriest EMA atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgie dokumenti ir aizsargāti ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un/vai 4. panta 3. punktu atbilstoši vispārējai konfidencialitātes prezumpcijai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgie dokumenti visā to kopumā ir kvalificējami par komerciāli konfidenciālu informāciju, kas ir aizsargāta ar minētas Regulas 4. panta 2. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka minēto dokumentu publiskošana kaitētu EMA lēmumu pieņemšanas procesam.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka EMA nav veikusi izsvēršanas darbības, kā tas ir prasīts tiesību normās.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbilstošu izsvēršanas darbību atbilstoši tiesību normās prasītajam iznākums būtu novedis pie lēmuma nepubliskot nevienu šo dokumentu daļu vai vismaz lēmumu piekļūt prasītāju piedāvātajām redakcijām.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. decembrī – *Hydro Aluminium Rolled Products*/Komisija

(Lieta T-737/15)

(2016/C 059/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hydro Aluminium Rolled Products GmbH* (Grevenbroich, Vācija) (pārstāvji – U. Karpenstein un K. Dingemann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši LESD 264. pantam atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu (ES) 2015/1585 procedūrā Valsts atbalsts SA.33995(2013) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem, C(2014) 8786, *final*;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: valsts līdzekļu neesamība

Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir kļūdaini atzinusi, ka 2012. gada EEG [*Gesetz für den Ausbau erneuerbarer Energien*] paredzētais izņēmums attiecībā uz energoietilpīgajiem lietotājiem ietver “valsts līdzekļu” izmantošanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. EEG maksu maksājot tikai privātpersonas un iekasētos līdzekļus arī nevar attiecināt uz valsti, ja nav pastāvīgas kontroles un no tā izrietošas faktiskas iespējas iesaistīt iestādes.

2. Otrais pamats: selektivitātes neesamība

Prasītāja norāda, ka īpašais kompensācijas noteikums nav selektīvs – kā tas ir prasīts LESD 107. panta 1. punktā – bet ir loģisks un raksturīgs izņēmums no EEG regulējošās sistēmas.

3. Trešais pamats: tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums

Šajā ziņā tiek norādīts, ka atbildētāja ir radījusi prasītājam aizsargājamu palāvību, jo tā vairāk nekā desmit gadus nav izvērtējusi EEG – par kuru tai bija zināms – atbilstību atbalsta tiesībām. Turklāt atbildētāja neesot veikusi līdzīga atbalsta atgūšanu citās dalībvalstīs.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. decembrī – Aurubis u.c./Komisija

(Lieta T-738/15)

(2016/C 059/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Aurubis AG (Hamburga, Vācija), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Vācija), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Vācija), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Vācija), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Vācija), Siltronic AG (Minhene, Vācija), Vestolit GmbH (Marl, Vācija) un Wacker Chemie AG (Minhene) (pārstāvji – C. Arhold un N. Wimmer, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 3. panta 1. punktu,

— ciktāl tajā ir atzīts, ka 2013. un 2014. gadā energoietilpīgajiem lietotājiem piešķirtie piemaksas atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai (EEG maksa) samazinājumi (*Besondere Ausgleichsregelung* [īpašais kompensācijas noteikums]; turpmāk tekstā – “BesAR”) ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, vai

— pakārtoti, ciktāl tajā ir konstatēts, ka BesAR ir nelikumīgs valsts atbalsts, kas ir ticis ieviests, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu;

— atcelt apstrīdētā lēmuma 6., 7. un 8. pantu, ciktāl tajos ir uzdots atgūt atbalstu, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.